

U S T A W A

z dnia

**o zmianie niektórych ustaw w celu wprowadzenia uproszczeń dla przedsiębiorców
w prawie podatkowym i gospodarczym¹⁾**

Art. 1. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r. poz. 459, 933 i 1132) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. § 1. Jeżeli dokonujący czynności jako organ osoby prawnej nie ma umocowania albo przekracza jego zakres, ważność czynności zależy od jej potwierdzenia przez osobę prawną, za którą czynność została dokonana.

§ 2. Druga strona może wyznaczyć osobie prawnej, za którą czynność została dokonana, odpowiedni termin do potwierdzenia czynności; staje się wolna po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu.

§ 3. W braku potwierdzenia ten, kto dokonał czynności za osobę prawną, obowiązany jest do zwrotu tego, co otrzymał od drugiej strony w wykonaniu czynności, oraz do naprawienia szkody, którą druga strona poniosła przez to, że dokonała czynności nie wiedząc o braku umocowania lub o przekroczeniu jego zakresu.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, ustawę z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawę z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym, ustawę z 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe, ustawę z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawę z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, ustawę z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, ustawę z 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawę z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych, ustawę z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, ustawę z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą, ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 10 marca 2006 r. o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, ustawę z dnia 16 września 2011 r. o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego, ustawę z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach.

§ 4. Przepis § 3 stosuje się odpowiednio w wypadku, gdy czynność została dokonana za osobę prawną, która nie istnieje.

§ 5. W braku potwierdzenia ten, kto dokonał czynności za osobę prawną, obowiązany jest do naprawienia szkody tej osobie.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 108 i 138) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 237³ po § 2¹ dodaje się § 2²-2⁴ w brzmieniu:

„§ 2². Szkolenie okresowe pracownika, o którym mowa w § 2, nie jest wymagane dla pracownika na stanowisku administracyjno-biurowym, gdy rodzaj przeważającej działalności pracodawcy w rozumieniu przepisów o statystyce publicznej znajduje się w grupie działalności, dla której ustalono nie wyższą niż trzecią kategorię ryzyka w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, chyba, że z oceny ryzyka, o której mowa w art. 226, wynika, że jest to konieczne.

§ 23. W przypadku gdy dla grupy działalności, w której znajduje się pracodawca, zostanie ustalona wyższa niż trzecia kategoria ryzyka w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, pracodawca jest obowiązany przeprowadzić szkolenie okresowe pracownika, o którym mowa w ust. 22, w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy od dnia ustalenia wyższej kategorii ryzyka.

§ 24. Przepis ust. 23 stosuje się odpowiednio, gdy z dokonanej oceny ryzyka wynika, że przeprowadzenie szkolenia okresowego pracownika, o którym mowa w ust. 22, stało się konieczne. Termin przeprowadzenia szkolenia liczy się od dnia dokonania oceny ryzyka.”;

2) w art. 237¹¹ w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zatrudnia do 50 pracowników i jest zakwalifikowany do grupy działalności, dla której ustalono nie wyższą niż trzecią kategorię ryzyka w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r. poz. 487 oraz z 2017 r. poz. 2245 i 2439) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9:
 - a) w ust. 3b pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
 - „3) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);
 - 4) adresy magazynów stacjonarnych, dostosowanych do przechowywania napojów alkoholowych, o ile przedsiębiorca z takich magazynów korzysta;”
 - b) w ust. 3b w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
 - „8) oświadczenie o posiadaniu tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości w celach przechowywania napojów alkoholowych, których adresy zawarte są we wniosku zgodnie z pkt 4.”
 - c) po ust. 3c dodaje się ust. 3d i 3e w brzmieniu:
 - „3d. Do wniosku o wydanie zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi należy dołączyć dowód wniesienia opłaty za wydanie zezwolenia, o której mowa w art. 9² ust. 1.
 - 3e. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3b pkt 8, składa się po rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści:
„Jestem świadom odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”.
Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”
 - d) uchyla się ust. 4;
- 2) w art. 9¹ ust. 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w odniesieniu do przedsiębiorców prowadzących obrót napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18 % alkoholu, polegający wyłącznie na zaopatrywaniu statków, pociągów i samolotów. Maksymalny limit dla tych przedsiębiorców określa się w wysokości 2 tys. litrów 100% alkoholu rocznie.”;
- 3) w art. 9² ust. 8 otrzymuje brzmienie:
 - „8. Opłatę za wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 9¹ ust. 1 pkt 3, dla przedsiębiorców prowadzących obrót napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18 % alkoholu, polegający wyłącznie na zaopatrywaniu statków, pociągów i samolotów, ustala się stosownie do deklarowanego obrotu.”;
- 4) w art. 9⁴:
 - a) uchyla się pkt 1, 6 i 9,

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) posiadanie tytułu prawnego do korzystania ze stacjonarnego magazynu dostosowanego do przechowywania napojów alkoholowych, o ile przedsiębiorca z takiego magazynu korzysta;”;

5) w art. 9⁵ w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nieprzestrzegania warunków określonych w art. 9⁴ pkt 2, 5 i 8;”;

6) w art. 11¹ ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Opłata, o której mowa w ust. 1, wnoszona jest na rachunek gminy w każdym roku kalendarzowym objętym zezwoleniem w trzech równych ratach w terminach do 31 stycznia, 31 maja i 30 września danego roku kalendarzowego lub jednorazowo w terminie do 31 stycznia danego roku kalendarzowego.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1892) w art. 6a:

1) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Informacje o gruntach oraz deklaracje na podatek rolny, o których mowa w ust. 5 i ust. 8 pkt 1, mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

2) ust. 11 i 12 otrzymują brzmienie:

„11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy, o których mowa w ust. 5 i ust. 8 pkt 1, oraz szczegółowy zakres zawartych w nich danych niezbędnych do wymiaru i poboru podatku rolnego wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami, mając na uwadze prawidłowe obliczenie podatku.

12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób przesyłania informacji i deklaracji, o których mowa w ust. 5 i ust. 8 pkt 1, za pomocą środków komunikacji elektronicznej,

2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone informacje i deklaracje, o których mowa w ust. 5 i ust. 8 pkt 1

- uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w tych informacjach i deklaracjach oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.”;

3) uchyla się ust. 13.

Art. 5. W ustawie z 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1983) w art. 33a w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) podpis wystawcy (przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego).”.

Art. 6. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1785, 2141, 2372 i 2432) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6:

a) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Informacje o nieruchomościach i obiektach budowlanych oraz deklaracje na podatek od nieruchomości, o których mowa w ust. 6 i w ust. 9 pkt 1, mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”,

b) ust. 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy, o których mowa w ust. 6 i ust. 9 pkt 1, oraz szczegółowy zakres zawartych w nich danych niezbędnych do wymiaru i poboru podatku od nieruchomości, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca składania oraz niezbędnymi pouczeniami, mając na uwadze prawidłowe obliczenie podatku.

14. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób przesyłania informacji i deklaracji, o których mowa w ust. 6 i ust. 9 pkt 1, za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
- 2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone informacje i deklaracje, o których mowa w ust. 6 i ust. 9 pkt 1
- uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w tych informacjach i deklaracjach, oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.”,

c) uchyla się ust. 15;

2) w art. 9:

a) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Deklaracje na podatek od środków transportowych, o których mowa w ust. 6 pkt 1, mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”,

- b) uchyla się ust. 11;
- 3) w art. 19 uchyla się pkt 6;
- 4) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Deklaracje na opłatę reklamową, o których mowa w art. 19 pkt 5, mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

2. Rada gminy określi w drodze uchwały:

- 1) sposób przysyłania deklaracji, o których mowa w art. 19 pkt 5, za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
- 2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone deklaracje, o których mowa w art. 19 pkt 5

- uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w tych deklaracjach oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.

3. Poświadczenie przez organ podatkowy złożenia deklaracji na opłatę reklamową za pomocą środków komunikacji elektronicznej odbywa się zgodnie z przepisami o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5a pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) małym podatniku - oznacza to podatnika, u którego wartość przychodu ze sprzedaży (wraz z kwotą należnego podatku od towarów i usług) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 2 000 000 euro; przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1000 zł;”;

- 2) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. O wysokość straty ze źródła przychodów, poniesionej w roku podatkowym, podatnik może:

²⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2048, z 2017 r. poz. 60, 528, 648, 859, 1089, 1428, 1448, 1530, 1971, 2056, 2175, 201, 2203 i 2494 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138.

- 1) obniżyć dochód uzyskany z tego źródła w najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych, z tym że wysokość obniżenia w którymkolwiek z tych lat nie może przekroczyć 50% kwoty tej straty, albo
 - 2) obniżyć dochód uzyskany z tego źródła w jednym z najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych poprzez jednorazowe odliczenie od dochodu kwoty nieprzekraczającej 5 000 000 zł. Jeżeli odliczenie przekracza wartość 5 000 000 zł, nieodliczona kwota podlega rozliczeniu w którymkolwiek z tych lat, jednak w wysokości nie wyższej niż 50% tej pozostałej do odliczenia kwoty.”;
- 3) w art. 9a:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podatnicy mogą wybrać sposób opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej na zasadach określonych w art. 30c. W tym przypadku są obowiązani do złożenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego pisemnego oświadczenia o wyborze tego sposobu opodatkowania do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym został osiągnięty pierwszy przychód z tego tytułu w roku podatkowym albo do końca roku podatkowego, jeżeli pierwszy taki przychód został osiągnięty w grudniu tego roku podatkowego.”,
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2c w brzmieniu:

„2a. Podatnik może zawiadomić w formie pisemnej o rezygnacji z opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej na zasadach określonych w art. 30c lub złożyć oświadczenie o wyborze opodatkowania w formie ryczału od przychodów ewidencjonowanych, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, albo pisemny wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej w terminie, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym.

2b. Dokonany wybór sposobu opodatkowania, o którym mowa w ust. 2, dotyczy również lat następnych, chyba że w kolejnych latach podatnik w terminie określonym w ust. 2 zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z tego sposobu opodatkowania albo złoży pisemny wniosek lub oświadczenie o zastosowanie form opodatkowania w terminie i na zasadach określonych w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym.

2c. Oświadczenie lub zawiadomienie, o których mowa w ust. 2-2b, podatnicy mogą złożyć na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.”,

c) uchyla się ust. 4;

4) w art. 14:

a) ust. 1j otrzymuje brzmienie:

„1j. W przypadku pobrania wpłat na poczet dostaw towarów i usług, które zostaną wykonane w następnych okresach sprawozdawczych, podlegających zarejestrowaniu przy zastosowaniu kasy rejestrującej zgodnie z przepisami ustawy o podatku od towarów i usług, za datę powstania przychodu podatnik może uznać dzień pobrania wpłaty. W przypadku wyboru takiego sposobu ustalania daty powstania przychodu, podatnik obowiązany jest stosować go przez cały rok podatkowy i poinformować o tym wyborze w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym stosował ten sposób.”,

b) uchyla się ust. 1k,

c) ust. 1l otrzymuje brzmienie:

„1l. W przypadku prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w formie spółki niebędącej osobą prawną obowiązek poinformowania, o którym mowa w ust. 1j, dotyczy wszystkich wspólników.”;

5) w art. 14b ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. W przypadku wyboru metody, o której mowa w ust. 2, podatnicy mają obowiązek stosować tę metodę przez okres nie krótszy niż trzy lata podatkowe, licząc od początku roku podatkowego, w którym została przyjęta ta metoda. Podatnicy informują o wyborze stosowania tej metody w zeznaniu, o którym w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym rozpoczęli jej stosowanie.

5. O rezygnacji ze stosowania metody, o której mowa w ust. 2, podatnicy informują w zeznaniu, o którym w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za ostatni rok podatkowy, w którym stosowali tę metodę. Rezygnacja może nastąpić po upływie okresu, o którym mowa w ust. 4.”;

6) w art. 21:

a) w ust. 1:

- po pkt 29a dodaje się pkt 29b w brzmieniu:

„29b) odszkodowania za szkody w środku trwałym, z wyłączeniem samochodu osobowego, w części wydatkowanej w roku podatkowym lub w roku bezpośrednio po nim następującym na remont tego środka trwałego albo na zakup lub na wytworzenie we własnym zakresie środka trwałego zaliczonego zgodnie z Klasyfikacją Środków Trwałych do tego samego rodzaju co środek trwały, z którym związana była taka szkoda; przepisy art. 23 ust. 1 pkt 45 i 56 stosuje się odpowiednio;”;

- po pkt 130b dodaje się pkt 130c w brzmieniu:

„130c) odsetki lub dyskonto od obligacji, uzyskane przez osoby fizyczne, o których mowa w art. 3 ust. 2a, jeżeli przychody z emisji tych obligacji opodatkowane są na zasadach określonych w art. 24d ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych;”;

b) dodaje się ust. 37 w brzmieniu:

„37. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 29b, stosuje się także do wydatków poniesionych przez podatnika na cele określone tym przepisem od dnia powstania szkody do dnia otrzymania odszkodowania, w części niezaliczonej do kosztów uzyskania przychodów, w tym poprzez odpisy amortyzacyjne.”;

7) w art. 23 w ust. 1:

a) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) wartości własnej pracy podatnika;”;

b) pkt 56 otrzymuje brzmienie:

„56) wydatków i kosztów bezpośrednio sfinansowanych z dochodów (przychodów), o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 29b, 46, 47a, 47d, 116, 122, 129, 136 i 137;”;

8) w art. 24a ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Osoba fizyczna, spółka cywilna osób fizycznych, spółka jawna osób fizycznych lub spółka partnerska może prowadzić księgi rachunkowe również od początku następnego roku podatkowego, jeżeli przychody, w rozumieniu art. 14, za poprzedni rok podatkowy są niższe niż równowartość w walucie polskiej kwoty określonej w euro w przepisach o rachunkowości. W tym przypadku, podatnik informuje o prowadzeniu ksiąg rachunkowych, w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym były prowadzone. Jeżeli księgi prowadziła

spółka cywilna osób fizycznych, spółka jawna osób fizycznych lub spółka partnerska, informację składają wszyscy wspólnicy.”;

9) po art. 26g dodaje się art. 26h w brzmieniu:

„Art. 26h. 1. Podstawa obliczenia podatku ustalona zgodnie z art. 26 ust. 1 lub art. 30c ust. 2 oraz art. 26e:

- 1) może podlegać zmniejszeniu o wartość wierzytelności wynikającej z transakcji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 684), jeżeli wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta, w terminie 120 dni od dnia upływu terminu płatności określonego w fakturze (rachunku) lub umowie,
- 2) podlega zwiększeniu o wartość zobowiązania wynikającego z transakcji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, jeżeli zobowiązanie nie zostało uregulowane w terminie 120 dni od dnia upływu terminu płatności określonego w fakturze (rachunku) lub umowie
- za okres rozliczeniowy, w którym upłynął 120 dzień od dnia upływu tego terminu.

2. Jeżeli podatnik poniósł stratę ze źródła, z którym związana jest transakcja handlowa, kwota straty:

- 1) może podlegać zwiększeniu o wartość wierzytelności wynikającej z transakcji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, jeżeli wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta, w terminie 120 dni od dnia upływu terminu płatności określonego w fakturze (rachunku) lub umowie,
- 2) podlega zmniejszeniu o wartość zobowiązania, wynikającego z transakcji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, jeżeli zobowiązanie nie zostało uregulowane w terminie 120 dni od dnia upływu terminu płatności określonego w fakturze (rachunku) lub umowie
- za okres rozliczeniowy, w którym upłynął 120 dzień od dnia upływu tego terminu.

3. Jeżeli wartość zmniejszenia podstawy obliczenia podatku, przysługującego na podstawie ust. 1 pkt 1, jest wyższa od tej podstawy, zmniejszenia podstawy obliczenia podatku o niewykorzystaną wartość dokonuje się w kolejnych okresach rozliczeniowych, nie dłużej jednak niż przez okres 36 miesięcy następujących

po miesiącu, w którym powstało prawo do jej odliczenia; przepis stosuje się odpowiednio do ust. 2 pkt 2.

4. Korekty, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, dokonuje się pod warunkiem, że do dnia rozliczenia podatku należnego, za okres rozliczeniowy wymieniony tym przepisem, nie później jednak niż do dnia upływu terminu do tego rozliczenia, wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta; przepis stosuje się odpowiednio do ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2.

5. W przypadku gdy po dokonaniu korekty, o której mowa w ust. 1 lub 2, wierzytelność zostanie uregulowana lub zbyta, podatnik obowiązany jest do zwiększenia podstawy obliczenia podatku lub zmniejszenia straty w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym wierzytelność została uregulowana lub zbyta. W przypadku częściowego uregulowania wierzytelności, korekty dokonuje się w odniesieniu do tej części.

6. W przypadku gdy po dokonaniu korekty, o której mowa w ust. 1 lub 2, zobowiązanie zostanie uregulowane, podatnik zmniejsza podstawę obliczenia podatku lub zwiększa stratę w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym zobowiązanie zostało uregulowane. W przypadku częściowego uregulowania zobowiązania, korekty dokonuje się w odniesieniu do tej części.

7. Przepisy ust. 1 i 2 mają zastosowanie wyłącznie do wierzytelności i zobowiązań, powstałych z transakcji handlowych, dla których określa się przychody i koszty uzyskania przychodów, bez względu na termin ich ujęcia w tych przychodach i kosztach uzyskania przychodów.

8. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się w przypadku gdy spełnione są łącznie następujące warunki:

- 1) dłużnik lub wierzyciel nie jest w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1508 oraz z 2018 r. poz. 149), postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji;
- 2) od daty wystawienia faktury (rachunku) lub zawarcia umowy dokumentującej wierzytelność nie upłynęły 2 lata, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została wystawiona faktura (rachunek) lub została zawarta umowa;
- 3) wierzyciel oraz dłużnik jest podatnikiem podatku dochodowego mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

albo podatnikiem podatku dochodowego niemającym miejsca zamieszkania, siedziby lub zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uzyskującym dochody na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za pośrednictwem zagranicznego zakładu a wierzytelność lub zobowiązanie powstało w wyniku transakcji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, dokonanej za pośrednictwem tego zagranicznego zakładu i z której przychód lub koszt uzyskania przychodu został przypisany do tego zagranicznego zakładu.

9. Okres 120 dni, o którym mowa w ust. 1 i 2, liczy się począwszy od pierwszego dnia następującego po wskazanej w fakturze (rachunku) lub umowie dacie upływu terminu do uregulowania zobowiązania.

10. Wierzytelności odpisane od podstawy obliczenia podatku lub straty na zasadach określonych w ust. 1-9 nie podlegają zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów na podstawie innych przepisów ustawy.

11. Przepisy ust. 1-10 stosuje się odpowiednio przy obliczaniu zaliczek na podatek dochodowy.

12. Przepisy ust. 1-11 stosuje się odpowiednio do wspólników spółki niebędącej osobą prawną.

13. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do transakcji handlowych dokonywanych między podmiotami powiązаныmi w rozumieniu art. 30f ust. 2 pkt 4.”;

10)

w art. 41:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Płatnicy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani pobierać zryczałtowany podatek dochodowy od dokonywanych wypłat (świadczeń) lub stawianych do dyspozycji podatnika pieniędzy lub wartości pieniężnych z tytułów określonych w art. 29, art. 30 ust. 1 pkt 2, 4–5a, 13-16 oraz art. 30a ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 4d, 5 oraz 10, 10a i 12.”,

b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W zakresie papierów wartościowych zapisanych na rachunkach zbiorczych płatnikami zryczałtowanego podatku dochodowego, o którym mowa w art. 30a ust. 1 pkt 4, w zakresie dywidendy oraz dochodów (przychodów) określonych w art. 24 ust. 5 pkt 1, 3 lub 6, a także zryczałtowanego podatku

dochodowego, o którym mowa w art. 30a ust. 1 pkt 2 i 5, są podmioty prowadzące rachunki zbiorcze, za pośrednictwem których należności z tych tytułów są wypłacane, z zastrzeżeniem ust. 10a. Podatek pobiera się w dniu przekazania należności z danego tytułu do dyspozycji posiadacza rachunku zbiorczego.”,

c) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. W zakresie papierów wartościowych zapisanych na zagranicznych rachunkach zbiorczych płatnikami zryczałtowanego podatku dochodowego, o którym mowa w art. 30a ust. 1 pkt 2, są emitenci papierów wartościowych zapisanych na rachunku zbiorczym. W takim przypadku podatek pobiera się w dniu wypłaty przez emitenta należności z danego tytułu.”,

d) dodaje ust. 12 w brzmieniu:

„12. Płatnicy, o których mowa w ust. 1 nie są obowiązani do poboru podatku od odsetek lub dyskonta od obligacji lub listów zastawnych, jeżeli przychody z emisji tych obligacji lub listów zastawnych opodatkowane są na zasadach określonych w art. 24d ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.”;

11) w art. 42:

a) ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Płatnicy, o których mowa w art. 41, przekazują kwoty pobranych zaliczek na podatek oraz kwoty zryczałtowanego podatku w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki (podatek) – na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania płatnika wykonuje swoje zadania, a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną, według siedziby bądź miejsca prowadzenia działalności, gdy płatnik nie posiada siedziby. Jednakże w przypadku gdy podatek został pobrany zgodnie z art. 30a ust. 2a lub 2b, płatnicy, o których mowa odpowiednio w art. 41 ust. 10 lub 10a, przekazują kwotę tego podatku na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych wykonuje swoje zadania.

1a. W terminie do końca stycznia roku następującego po roku podatkowym płatnicy, o których mowa w art. 41, są obowiązani przesłać do urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według miejsca zamieszkania płatnika wykonuje swoje zadania, a jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną, według siedziby bądź miejsca prowadzenia działalności, gdy płatnik nie

posiada siedziby, roczne deklaracje, według ustalonego wzoru. Jednakże roczne deklaracje dotyczące podatku pobranego zgodnie z art. 30a ust. 2a lub 2b płatnicy, o których mowa odpowiednio w art. 41 ust. 10 lub 10a, przesyłają do urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych wykonuje swoje zadania. Przepis art. 38 ust. 1b stosuje się odpowiednio.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 2, sporządzają i przekazują również podmioty, o których mowa w art. 41, gdy na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub ustawy nie są obowiązane do poboru podatku, o którym mowa w art. 29–30a. Przepisy ust. 3 i 4, oraz art. 24d ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, stosuje się odpowiednio.”,

c) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Jeżeli płatnik, o którym mowa w art. 41 ust. 10a, dokonał wypłaty należności z tytułu określonego w art. 30a ust. 1 pkt 2, na rzecz posiadacza rachunku zbiorczego, przepisów ust. 2–6 nie stosuje się.”;

12) w art. 44:

a) ust. 3i otrzymuje brzmienie:

„3i. O wyborze wpłacania zaliczek według zasad, o których mowa w ust. 3h, podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym stosowali kwartalny sposób wpłacania zaliczek.”,

b) w ust. 6c uchyla się pkt 1,

c) ust. 6d otrzymuje brzmienie:

„6d. O wyborze wpłacania zaliczek według zasad, o których mowa w ust. 6b, podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym wpłacali zaliczki w uproszczonej formie.”,

d) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Podatnicy, o których mowa w ust. 11, informują o okresie zawieszenia w roku podatkowym wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 lub ust. 1a pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym działalność ta była zawieszona.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2343 i 2369) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4a pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) małym podatniku - oznacza to podatnika, u którego wartość przychodu ze sprzedaży (wraz z kwotą należnego podatku od towarów i usług) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 2 000 000 euro; przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1000 zł;”;

2) w art. 6 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania do podatku, o którym mowa w art. 24d.”;

3) w art. 7 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. O wysokość straty ze źródła przychodów, poniesionej w roku podatkowym, podatnik może:

1) obniżyć dochód uzyskany z tego źródła w najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych, z tym że wysokość obniżenia w którymkolwiek z tych lat nie może przekroczyć 50% kwoty tej straty, albo

2) obniżyć dochód uzyskany z tego źródła w jednym z najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych poprzez jednorazowe odliczenie od dochodu kwoty nieprzekraczającej 5 000 000 zł. Jeżeli odliczenie przekracza wartość 5 000 000 zł, nieodliczona kwota podlega rozliczeniu w którymkolwiek z tych lat, jednak w wysokości nie wyższej niż 50% tej pozostałej do odliczenia kwoty.”;

4) w art. 8:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rokiem podatkowym, z zastrzeżeniem ust. 2, 2a, 3 i 6, jest rok kalendarzowy, chyba że podatnik postanowi inaczej w statucie albo w umowie spółki, albo w innym dokumencie odpowiednio regulującym zasady ustrojowe innych podatników; wówczas rokiem podatkowym jest okres kolejnych dwunastu miesięcy kalendarzowych.”;

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. O wyborze roku podatkowego innego niż rok kalendarzowy, podatnik informuje w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy poprzedzający pierwszy po zmianie rok podatkowy.

5. Osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, które nie były dotychczas podatnikami w rozumieniu ustawy, informują o wyborze roku podatkowego innego niż rok kalendarzowy w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym rozpoczęły działalność.”;

5) w art. 9b:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W przypadku wyboru metody, o której mowa w ust. 1 pkt 2, podatnicy mają obowiązek stosować tę metodę przez okres nie krótszy niż trzy lata podatkowe, licząc od początku roku podatkowego, w którym została przyjęta ta metoda. Podatnicy informują o wyborze stosowania tej metody w zeznaniu, o którym w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym rozpoczęli jej stosowanie.

4. O rezygnacji ze stosowania metody, o której mowa w ust. 1 pkt 2, podatnicy informują w zeznaniu, o którym w art. 27 ust. 1, składanym za ostatni rok podatkowy, w którym stosowali tę metodę. Rezygnacja może nastąpić po upływie okresu, o którym mowa w ust. 3.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W razie połączenia lub podziału podmiotów, dokonywanych na podstawie odrębnych przepisów, w przypadku gdy podmiot przejmowany lub dzielony stosował metodę ustalania różnic kursowych, o której mowa w ust. 1 pkt 2, podmioty powstałe w wyniku podziału lub połączenia oraz podmioty, które przejęły całość lub część innego podmiotu na skutek tych zdarzeń, z wyjątkiem podmiotu przejmującego przy podziale przez wydzielenie, mają prawo do rezygnacji ze stosowania tej metody, niezależnie od upływu czasu jej stosowania. W takim przypadku podmiot informuje o tej rezygnacji w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym dokonano połączenia lub podziału. Przepisy ust. 6 stosuje się odpowiednio.”;

6) w art. 12:

a) ust. 3g otrzymuje brzmienie:

„3g. W przypadku pobrania wpłat na poczet dostaw towarów i usług, które zostaną wykonane w następnych okresach sprawozdawczych, podlegających zarejestrowaniu przy zastosowaniu kasy rejestrującej zgodnie z przepisami ustawy o podatku od towarów i usług, za datę powstania przychodu podatnik może uznać dzień pobrania wpłaty. W przypadku wyboru takiego sposobu ustalania daty powstania przychodu, podatnik obowiązany jest stosować go przez cały rok podatkowy i poinformować o tym wyborze w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym stosował ten sposób.”,

b) uchyla się ust. 3h,

c) ust. 3i otrzymuje brzmienie:

„3i. W przypadku prowadzenia działalności gospodarczej w formie spółki niebędącej osobą prawną obowiązek poinformowania, o którym mowa w ust. 3g, dotyczy wszystkich wspólników.”,

d) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pobranych wpłat lub zarachowanych należności na poczet dostaw towarów i usług, które zostaną wykonane w następnych okresach sprawozdawczych, a także, z zastrzeżeniem art. 24d, otrzymanych lub zwróconych pożyczek (kredytów), w tym również uregulowanych w naturze, z wyjątkiem skapitalizowanych odsetek od tych pożyczek (kredytów);”;

7) w art. 16 w ust. 1:

a) pkt 13c otrzymuje brzmienie:

„13c) u podatnika będącego wspólnikiem spółki niebędącej osobą prawną – wartości pracy własnej innych wspólników tej spółki będących osobami fizycznymi, a także małżonków i małoletnich dzieci takich wspólników tej spółki; kosztem uzyskania przychodów jest jednak wynagrodzenie małżonków i małoletnich dzieci wspólników tej spółki, należne z tytułów określonych w art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2 i 8-9 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych lub z tytułu odbywania praktyk absolwenckich, o których mowa w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich (Dz. U. poz. 1052 oraz z 2017 r. poz. 60), z zastrzeżeniem pkt 57 i art. 15 ust. 4g;”,

b) pkt 58 otrzymuje brzmienie:

„58) wydatków i kosztów bezpośrednio sfinansowanych z dochodów (przychodów), o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 14a, 23, 24, 42, 47, 48, 52, 53, 54a i 55, lub ze środków, o których mowa w art. 33 ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;”;

8) w art. 17:

a) w ust. 1:

– po pkt 50b dodaje się pkt 50c w brzmieniu:

„50c) odsetki lub dyskonto od obligacji, uzyskane przez podatników, o których mowa w art. 3 ust. 2, jeżeli przychody z emisji tych obligacji opodatkowane są na zasadach określonych w art. 24d;”;

– po pkt 54 dodaje się pkt 54a w brzmieniu:

„54a) przychody uzyskane od ubezpieczyciela z tytułu odszkodowania za szkodę w środku trwałym, z wyłączeniem samochodu osobowego, w części wydatkowanej w roku podatkowym lub w roku bezpośrednio po nim następującym na remont tego środka trwałego albo na zakup lub na wytworzenie we własnym zakresie środka trwałego zaliczonego zgodnie z Klasyfikacją Środków Trwałych do tego samego rodzaju co środek trwały, z którym związana była taka szkoda; przepisy art. 16 ust. 1 pkt 48 i 58 stosuje się odpowiednio;”;

b) dodaje się ust. 13 w brzmieniu:

„13. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 54a, stosuje się także do wydatków poniesionych przez podatnika na cele określone tym przepisem od dnia powstania szkody do dnia otrzymania odszkodowania, w części niezaliczonej do kosztów uzyskania przychodów, w tym poprzez odpisy amortyzacyjne.”;

9) w art. 18 w ust. 1e pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w terminie składania zeznania, o którym mowa w art. 27 ust. 1, udostępnić do publicznej wiadomości, poprzez publikacje w Internecie, środkach masowego przekazu lub wyłożenie dla zainteresowanych w pomieszczeniach ogólnie dostępnych, informacje, o których mowa w pkt 1. O udostępnieniu informacji, o której mowa w zdaniu pierwszym, podatnik informuje w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym podatnik otrzymał darowizny. Z obowiązku tego zwolnione są podmioty, których dochód za dany rok podatkowy nie przekracza kwoty 20.000 zł.”;

10) po art. 18e dodaje się art. 18f w brzmieniu:

„Art. 18f.1. Podstawa opodatkowania ustalona zgodnie z art. 18 oraz art. 18d:

- 1) może podlegać zmniejszeniu o wartość wierzytelności wynikającej z transakcji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 684), jeżeli wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta w terminie 120 dni od dnia upływu terminu płatności określonego w fakturze (rachunku) lub umowie,
- 2) podlega zwiększeniu o wartość zobowiązania wynikającego z transakcji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, jeżeli zobowiązanie nie zostało uregulowane w terminie 120 dni od dnia upływu terminu płatności określonego w fakturze (rachunku) lub umowie
- za okres rozliczeniowy, w którym upłynął 120 dzień od dnia upływu tego terminu.

2. Jeżeli podatnik poniósł stratę, o której mowa w art. 7 ust. 2, kwota straty:

- 1) może podlegać zwiększeniu o wartość wierzytelności wynikającej z transakcji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, jeżeli wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta w terminie 120 dni od dnia upływu terminu płatności określonego w fakturze (rachunku) lub umowie,
- 2) podlega zmniejszeniu o wartość zobowiązania, wynikającego z transakcji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, jeżeli zobowiązanie nie zostało uregulowane w terminie 120 dni od dnia upływu terminu płatności określonego w fakturze (rachunku) lub umowie
- za okres rozliczeniowy, w którym upłynął 120 dzień od dnia upływu tego terminu.

3. Jeżeli wartość zmniejszenia podstawy opodatkowania, przysługującego na podstawie ust. 1 pkt 1, jest wyższa od tej podstawy opodatkowania, zmniejszenia podstawy obliczenia podatku o niewykorzystaną wartość dokonuje się w kolejnych okresach rozliczeniowym, nie dłużej jednak niż przez okres 36 miesięcy następującego po miesiącu, w którym powstało prawo do odliczenia; przepis stosuje się odpowiednio do ust. 2 pkt 2.

4. Korekty, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, dokonuje się pod warunkiem że do dnia rozliczenia podatku należnego (zaliczki na podatek), za okres rozliczeniowy wymieniony tym przepisem, nie później jednak niż do dnia upływu

terminu do tego rozliczenia, wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta w jakiegokolwiek formie; przepis stosuje się odpowiednio do ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2.

5. W przypadku gdy po dokonaniu korekty, o której mowa w ust. 1 lub 2, wierzytelność zostanie uregulowana lub zbyta, podatnik obowiązany jest do zwiększenia podstawy opodatkowania lub zmniejszenia straty w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym wierzytelność została uregulowana lub zbyta. W przypadku częściowego uregulowania wierzytelności, korekty dokonuje się w odniesieniu do tej części.

6. W przypadku gdy po dokonaniu korekty, o której mowa w ust. 1 lub 2, zobowiązanie zostanie uregulowane, podatnik zmniejsza podstawę opodatkowania lub zwiększa stratę w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym zobowiązanie zostało uregulowane. W przypadku częściowego uregulowania zobowiązania, korekty dokonuje się w odniesieniu do tej części.

7. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się wyłącznie do wierzytelności i zobowiązań, powstałych z transakcji handlowych, dla których określa się przychody i koszty uzyskania przychodów, bez względu na termin ich ujęcia w tych przychodach i kosztach uzyskania przychodów.

8. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się w przypadku gdy spełnione są łącznie następujące warunki:

- 1) dłużnik lub wierzyciel nie jest w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1508 oraz z 2018 r. poz. 149), postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji;
- 2) od daty wystawienia faktury (rachunku) lub zawarcia umowy dokumentującej wierzytelność nie upłynęły 2 lata, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została wystawiona faktura (rachunek) lub została zawarta umowa;
- 3) wierzyciel oraz dłużnik jest podatnikiem podatku dochodowego mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo podatnikiem podatku dochodowego niemającym miejsca zamieszkania, siedziby lub zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uzyskującym dochody na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za pośrednictwem zagranicznego zakładu a wierzytelność lub zobowiązanie powstało w wyniku transakcji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, dokonanej za pośrednictwem tego zagranicznego

zakładu i z której przychód lub koszt uzyskania przychodu został przypisany do tego zagranicznego zakładu.

9. Okres 120 dni, o którym mowa w ust. 1 i 2, liczy się począwszy od pierwszego dnia następującego po wskazanej w fakturze (rachunku) lub umowie dacie upływu terminu do uregulowania zobowiązania.

10. Wierzytelności odpisane od podstawy opodatkowania lub straty na zasadach określonych w ust. 1-9 nie podlegają zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów na podstawie innych przepisów ustawy.

11. Przepisy ust. 1-10 stosuje się odpowiednio przy obliczaniu zaliczek na podatek dochodowy.

12. Przepisy ust. 1-11 stosuje się odpowiednio do wspólników spółki niebędącej osobą prawną.

13. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do transakcji handlowych dokonywanych między podmiotami powiązаныmi w rozumieniu art. 24a ust. 2 pkt 4.”;

11) po art. 24c dodaje się art. 24d w brzmieniu:

„Art. 24d. 1. Podatnik, o którym mowa w art. 3 ust. 1, będący emitentem obligacji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzonych do alternatywnego systemu obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, o terminie wykupu nie krótszym niż 1 rok, może opodatkować zryczałtowanym podatkiem dochodowym przychody ze zbycia obligacji, uzyskane z emisji danej serii obligacji. Podatnik, który dokonał wyboru opodatkowania, na zasadach określonych w zdaniu pierwszym, obowiązany jest zawiadomić o tym wyborze, w formie pisemnej, właściwego naczelnika urzędu skarbowego, nie później niż do 10 dnia poprzedzającego dzień emisji danej serii obligacji. Zawiadomienie powinno zawierać w szczególności dane podatnika będącego emitentem, dane istotne dla identyfikacji emisji danej serii obligacji, miejsce emisji oraz inne warunki emisji mające wpływ na ustalenie przychodu.

2. Za datę powstania przychodu z emisji danej serii obligacji, o którym mowa w ust. 1, uznaje się dzień otrzymania zapłaty ze zbycia obligacji.

3. Zryczałtowany podatek dochodowy, o którym mowa w ust. 1, ustala się w wysokości 0,5% uzyskanego przychodu.

4. Podatnik, który dokonał wyboru opodatkowania na zasadach określonych w ust. 1-3 obowiązany jest wpłacić na rachunek urzędu skarbowego zryczałtowany

podatek dochodowy od przychodów osiągniętych w roku podatkowym, w terminie określonym w art. 27 ust. 1. W tym terminie podatnik jest zobowiązany złożyć do urzędu skarbowego deklarację, według ustalonego wzoru, o wysokości zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodu z emisji danej serii obligacji.

5. Podatnik będący emitentem obligacji opodatkowanych na zasadach określonych w ust. 1-4, zwolniony jest z obowiązków określonych w art. 26 ustawy oraz art. 41-42 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych; przepis stosuje się odpowiednio do podmiotów prowadzących rachunki papierów wartościowych albo rachunki zbiorcze, jeżeli wypłata należności następuje za pośrednictwem tych podmiotów.

6. Przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio do listów zastawnych emitowanych przez bank hipoteczny, niezależnie od warunków ich emisji, w rozumieniu ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych.

7. Zryczałtowany podatek dochodowy, o którym mowa w ust. 3, może być płatny w nie więcej niż pięciu równych ratach, z zastrzeżeniem ust. 8, naliczonych od uzyskanego w roku podatkowym przychodu. W tym przypadku od każdej raty zryczałtowanego podatku dochodowego należna jest opłata w wysokości odpowiadającej 50% kwoty opłaty prolongacyjnej, określonej na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej, obowiązującej w dniu upływu terminu do zapłaty zryczałtowanego podatku dochodowego.

8. W przypadku, gdy termin wykupu obligacji jest krótszy niż 5 lat zryczałtowany podatek dochodowy może być płatny ratach, na zasadach określonych w ust. 7, jednak ostatnią ratę tego podatku podatnik jest obowiązany zapłacić w terminie właściwym dla roku wykupu obligacji.

9. Podatnik, który wybrał sposób zapłaty zryczałtowanego podatku dochodowego na zasadach określonych w ust. 7 albo 8 stosuje do rat podatku i opłaty przepisy ust. 4-6 w sposób odpowiedni.

10. W razie zaprzestania przez podatnika prowadzenia działalności gospodarczej przed upływem końca roku właściwego do zapłaty ostatniej raty zryczałtowanego podatku dochodowego, podatnik ten obowiązany jest w terminie do 7 dnia poprzedzającego dzień zaprzestania działalności wpłacić na rachunek urzędu skarbowego należne i niezapłacone raty podatku wraz z opłatą, naliczonych zgodnie z

ust. 7 albo 8 oraz złożyć deklarację według ustalonego wzoru, o wysokości zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodu z emisji danej serii obligacji.”;

12) w art. 25:

a) ust. 1e otrzymuje brzmienie:

„1e. O wyborze wpłacania zaliczek według zasad, o których mowa w ust. 1b, podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym stosowali kwartalny sposób wpłacania zaliczek.”;

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 5c otrzymuje brzmienie:

„5c. Podatnicy, o których mowa w ust. 5a i 5b, informują o okresie zawieszenia w roku podatkowym wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, w zeznaniu o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym działalność ta była zawieszona.”;

d) w ust. 7 uchyla się pkt 1,

e) ust. 7a otrzymuje brzmienie:

„7a. O wyborze wpłacania zaliczek według zasad, o których mowa w ust. 6 i 6a, podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składanym za rok podatkowy, w którym wpłacali zaliczki w uproszczonej formie.”;

13) w art. 28a dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji o której mowa w art. 24d, wraz z objaśnieniami co do sposobu jej wypełniania oraz terminu i miejsca składania, mając na uwadze umożliwienie identyfikacji podatnika, identyfikacji emisji danej serii obligacji i urzędu skarbowego, do którego kierowana jest deklaracja, oraz poprawne obliczenie podatku przez podatnika.”;

14) po art. 38c dodaje się art. 38d w brzmieniu:

„Art. 38d. 1. W przypadku emisji danej serii obligacji dopuszczonej do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzonej do alternatywnego systemu obrotu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, o terminie wykupu nie krótszym niż 1 rok, dokonanej przed dniem 1 stycznia 2018 r. i dla której termin wykupu obligacji przypada po tym dniu, podatnik będący jej emitentem może wybrać zasady opodatkowania, określone w art. 24d ustawy, jeżeli:

- 1) zawiadomi o tym wyborze, w formie pisemnej, właściwego naczelnika urzędu skarbowego, nie później niż do 31 marca 2018 r., oraz
- 2) zapłaci do 30 czerwca 2018 r. zryczałtowany podatek dochodowy od przychodu ze zbycia obligacji, uzyskanego w poprzednich latach podatkowych z emisji danej serii obligacji, w wysokości 0,5% uzyskanego przychodu, oraz
- 3) złoży do 30 czerwca 2018 r. deklarację, według ustalonego wzoru, o wysokości zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodu z emisji danej serii obligacji wraz z dokumentacją potwierdzającą wartość przychodu uzyskanego ze zbycia obligacji, zadeklarowanego w tej deklaracji.

2. Do emisji danej serii obligacji, o której mowa w ust. 1, stosuje się zwolnienia z obowiązków płatnika, w zakresie określonym w art. 24d ust. 5.”;

15) w art. 26:

a) ust. 2c otrzymuje brzmienie:

„2c. W przypadku wypłat należności z tytułu:

- 1) odsetek od papierów wartościowych zapisanych na rachunkach papierów wartościowych albo na rachunkach zbiorczych, wypłacanych na rzecz podatników, o których mowa w art. 3 ust. 2,
- 2) dywidend oraz przychodów wymienionych w art. 7b ust. 1 pkt 1 lit b, e oraz g uzyskanych z papierów wartościowych zapisanych na rachunkach papierów wartościowych albo na rachunkach zbiorczych

– obowiązek, o którym mowa w ust. 1, stosuje się do podmiotów prowadzących rachunki papierów wartościowych albo rachunki zbiorcze, jeżeli wypłata należności następuje za pośrednictwem tych podmiotów, z zastrzeżeniem ust. 2bb.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Płatnicy, o których mowa w ust. 1, przekazują kwoty podatku w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zgodnie z ust. 1, 2–2bb i 2d pobrano podatek, na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy według siedziby podatnika wykonuje swoje zadania. W przypadku podatników wymienionych w art. 3 ust. 2 oraz podatników będących osobami uprawnionymi z papierów wartościowych zapisanych na rachunkach zbiorczych, których tożsamość nie została płatnikowi ujawniona, w trybie przewidzianym w ustawie, o której mowa w art. 4a pkt 15,

oraz posiadaczy rachunków zbiorczych uznanych za podatników w przypadku określonym w ust. 2ba, kwoty podatku przekazuje się na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych wykonuje swoje zadania. Płatnicy są obowiązani przesłać podatnikom, o których mowa w:

- 1) art. 3 ust. 1 - informację o wysokości pobranego podatku,
- 2) art. 3 ust. 2, oraz urzędowi skarbowemu – informację o dokonanych wypłatach i pobranym podatku

– sporządzone według ustalonego wzoru.

Obowiązek przesłania tych informacji podatnikom oraz urzędowi skarbowemu nie powstaje w przypadku i w zakresie określonych w ust. 2a zdanie pierwsze oraz 2ba zdanie pierwsze.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2017 r. poz. 2342 oraz z 2018 r. poz. 62) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W tym przypadku osoby te lub wspólnicy przed rozpoczęciem roku obrotowego są obowiązani, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej, do zawiadomienia o tym urzędu skarbowego, właściwego w sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym.”;

- 2) w art. 3:

- a) w ust. 1a po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki jawne osób fizycznych oraz spółki partnerskie, jeżeli przychody netto tych jednostek ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych wyniosły równowartość w walucie polskiej nie mniej niż 2 000 000 euro i nie więcej niż 3 000 000 euro za poprzedni rok obrotowy, a w przypadku jednostek rozpoczynających działalność albo prowadzenie ksiąg rachunkowych w sposób określony ustawą - w roku obrotowym, w którym rozpoczęły działalność albo prowadzenie ksiąg rachunkowych w sposób określony ustawą”;

- b) w ust. 1c w pkt 1 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) 25 500 000 zł - w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego,

- b) 51 000 000 zł - w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy,”
- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Jednostki, z wyjątkiem jednostek, o których mowa w ust. 1e pkt 1-6 , które za poprzedni rok obrotowy nie przekroczyły co najmniej dwóch z następujących trzech wielkości:
- 1) 25 500 000 zł - w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego,
 - 2) 51 000 000 zł - w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy,
 - 3) 50 osób - w przypadku średniorocznego zatrudnienia w przeliczeniu na pełne etaty
- mogą dokonywać kwalifikacji umów, o których mowa w ust. 4, według zasad określonych w przepisach podatkowych i nie stosować przepisów ust. 4 i 5.”;
- 3) w art. 7 po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu:
- „2b. Jednostka mikro, o której mowa w art. 3 ust. 1a pkt 1, 2a i 4 oraz ust. 1b, jednostka mała oraz jednostka, o której mowa w art. 3 ust. 2 i ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, która nie przekracza wielkości, o których mowa w art. 3 ust. 1c pkt 1, oraz spełnia warunki określone w art. 3 ust. 1c lub 1d, może zrezygnować z zachowania zasady ostrożności przy wycenie poszczególnych składników aktywów i pasywów w zakresie tworzenia odpisów aktualizujących wartość aktywów oraz rezerw na znane jednostce ryzyko, grożące straty oraz skutki innych zdarzeń.
- 2c. Przepisów ust. 2b nie stosuje się do spółek kapitałowych, spółek komandytowo-akcyjnych i spółek jawnych lub komandytowych, których wszystkimi wspólnikami ponoszącymi nieograniczoną odpowiedzialność są spółki kapitałowe, spółki komandytowo-akcyjne lub spółki z innych państw o podobnej do tych spółek formie prawnej.”;
- 4) w art. 28 w ust. 4a pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) 25 500 000 zł - w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego,
 - 2) 51 000 000 zł - w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy,”;
- 5) w art. 28b w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) 25 500 000 zł - w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego,
 - 2) 51 000 000 zł - w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy.”;
- 6) w art. 32 dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:
- „7. Jednostka mikro, jednostka mała oraz jednostka, o której mowa w art. 3 ust. 2 i ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, która nie przekracza wielkości, o których mowa w art. 3 ust. 1c pkt 1, oraz spełnia warunki określone w art. 3 ust. 1c lub 1d, może dokonywać odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych od środków trwałych według zasad określonych w przepisach podatkowych.
8. Przepisów ust. 7 nie stosuje się do spółek kapitałowych, spółek komandytowo-akcyjnych i spółek jawnych lub komandytowych, których wszystkimi współnikami ponoszącymi nieograniczoną odpowiedzialność są spółki kapitałowe, spółki komandytowo-akcyjne lub spółki z innych państw o podobnej do tych spółek formie prawnej.”;

7) w art. 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do wyceny wartości niematerialnych i prawnych oraz sposobów dokonywania od nich odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 31 ust. 2 i art. 32 ust. 1-4 i ust. 6-8.”;

8) w art. 37 w ust. 10 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) 25 500 000 zł - w przypadku sumy aktywów bilansu na koniec roku obrotowego,
- 2) 51 000 000 zł - w przypadku przychodów netto ze sprzedaży towarów i produktów za rok obrotowy.”;

9) w art. 39 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Jednostka mikro, jednostka mała oraz jednostka, o której mowa w art. 3 ust. 2 i ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, która nie przekracza wielkości, o których mowa w art. 3 ust. 1c pkt 1, oraz spełnia warunki określone w art. 3 ust. 1c lub 1d, może nie tworzyć biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów dotyczących przyszłych świadczeń na rzecz pracowników, w tym świadczeń emerytalnych.

7. Przepisów ust. 6 nie stosuje się do spółek kapitałowych, spółek komandytowo-akcyjnych i spółek jawnych lub komandytowych, których wszystkimi współnikami ponoszącymi nieograniczoną odpowiedzialność są spółki kapitałowe, spółki

komandytowo-akcyjne lub spółki z innych państw o podobnej do tych spółek formie prawnej.”;

10) w art. 74 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zatwierdzone roczne sprawozdania finansowe podlegają przechowywaniu przez okres co najmniej 5 lat licząc od początku roku następującego po roku obrotowym, w którym nastąpiło ich zatwierdzenie.”.

11) w załączniku nr 1 do ustawy w części „Bilans” w „Pasywa” w lit. A w pkt IV dodaje się tiret trzecie w brzmieniu:

„- nadwyżka wartości sprzedaży (wartości emisyjnej) nad wartością nominalną udziałów”;

12) w załączniku nr 5 do ustawy w części „Bilans” w „Pasywa” w lit. A pkt IV otrzymuje brzmienie:

„IV. Pozostałe kapitały (fundusze) rezerwowe, w tym:

- nadwyżka wartości sprzedaży (wartości emisyjnej) nad wartością nominalną udziałów”.

Art. 10. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1057 oraz z 2018 r. poz. 12 i 138) w art. 37h w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) benzyny silnikowe o kodach: CN 2710 12 45 lub CN 2710 12 49 oraz wyroby powstałe ze zmieszania tych benzyn z biokomponentami, spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach;

2) oleje napędowe o kodzie CN 2710 19 43 lub CN 2710 20 11 oraz wyroby powstałe ze zmieszania tych olejów z biokomponentami, spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach;”.

Art. 11. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2017 r. poz. 869 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5:

a) w ust. 2b pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) uzupełniająco: skróconą nazwę (firmę), wykaz rachunków bankowych, adresy miejsc prowadzenia działalności, dane prowadzącego dokumentację rachunkową, w tym jego NIP, adres miejsca przechowywania dokumentacji

rachunkowej, dane kontaktowe, w przypadku osobowych spółek handlowych i podmiotów podlegających wpisowi do rejestru przedsiębiorców na zasadach określonych dla spółek osobowych - dane dotyczące poszczególnych wspólników, w tym ich identyfikatory podatkowe.”,

b) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zgłoszenie identyfikacyjne podatników niebędących osobami fizycznymi zawiera: pełną i skróconą nazwę (firmę), formę organizacyjno-prawną, adres siedziby, numer identyfikacyjny REGON, organ rejestrowy lub ewidencyjny i numer nadany przez ten organ, wykaz rachunków bankowych, adresy miejsc prowadzenia działalności, dane prowadzącego dokumentację rachunkową, w tym jego NIP, adres miejsca przechowywania dokumentacji rachunkowej oraz przedmiot wykonywanej działalności określony według obowiązujących standardów klasyfikacyjnych, a ponadto:”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zgłoszenie identyfikacyjne podatników będących osobami fizycznymi wykonujących działalność gospodarczą zawiera dane, o których mowa w ust. 2, nazwę (firmę), adres głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej, adresy dodatkowych miejsc wykonywania działalności, numer identyfikacyjny REGON, organ ewidencyjny, wykaz rachunków bankowych, dane prowadzącego dokumentację rachunkową, w tym jego NIP, adres miejsca przechowywania dokumentacji rachunkowej oraz przedmiot wykonywanej działalności określony według obowiązujących standardów klasyfikacyjnych.”;

2) w art. 10b ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni konieczność zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w zgłoszeniach oraz ich ochrony przez nieuprawnionym dostępem.”;

3) w art. 14:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) weryfikacji danych, o których mowa w pkt 1, oraz porównaniu ich z rejestrami urzędowymi i sądowymi prowadzonymi na podstawie odrębnych przepisów;”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw informatyzacji po zarejestrowaniu osoby fizycznej w rejestrze PESEL jest obowiązany przekazywać niezwłocznie z tego rejestru do CRP KEP następujące dane: nazwisko, imię, numer PESEL oraz informacje o zgonie i dacie zgonu.”,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Szef Krajowej Administracji Skarbowej i naczelnik urzędu skarbowego uzupełniają lub aktualizują w CRP KEP dane dotyczące numeru podmiotu w Krajowym Rejestrze Sądowym, numeru identyfikacyjnego REGON, numeru PESEL oraz rodzaju i numeru dowodu tożsamości na podstawie informacji otrzymanych od organów prowadzących rejestry urzędowe i sądowe zawierające te dane lub informacji ujawnionych w tych rejestrach.”,

d) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Szef Krajowej Administracji Skarbowej i naczelnik urzędu skarbowego mogą aktualizować w CRP KEP nazwę podmiotu i adres jego siedziby na podstawie danych ujawnionych w Krajowym Rejestrze Sądowym lub otrzymanych z tego rejestru za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2017 r. poz. 1260 i 1926 oraz z 2018 r. poz. 79, 106 i 138) w art. 2 pkt 45 otrzymuje brzmienie:

„45) motocykl – pojazd samochodowy, w tym: dwukołowy kategorii L3e albo dwukołowy z bocznym wózkiem kategorii L4e albo trójkołowy kategorii L5e o symetrycznym rozmieszczeniu kół, spełniający kryteria klasyfikacji dla pojazdów odpowiednio dla kategorii L3e albo L4e albo L5e, o których mowa w przepisach o homologacji;”.

Art. 13. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.³⁾) w art. 155 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§1a. Organ podatkowy obowiązany jest dołożyć starań, aby zadośćuczynienie wezwaniu nie było uciążliwe.”.

³⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 648, 768, 935, 1428, 1537, 2169 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138.

Art. 14. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 2157 i 2175) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w ust. 1 uchyla się pkt 7;
- 2) w art. 9:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pisemne oświadczenie o wyborze opodatkowania przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej w formie ryczału od przychodów ewidencjonowanych na dany rok podatkowy podatnik składa naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu według miejsca zamieszkania podatnika, do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym osiągnął pierwszy przychód z tego tytułu w roku podatkowym, albo do końca roku podatkowego, jeżeli pierwszy taki przychód osiągnął w grudniu roku podatkowego.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1c w brzmieniu:

„1a. Podatnik może złożyć oświadczenie, w formie pisemnej, o rezygnacji z opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych lub złożyć oświadczenie o wyborze opodatkowania na zasadach określonych w art. 30c ustawy o podatku dochodowym, przed terminem, o którym mowa w ust. 1, albo złożyć pisemny wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej w terminie, o którym mowa w art. 29 ust. 1.

1b. Dokonany wybór formy opodatkowania, o którym mowa w ust. 1, dotyczy również lat następnych, chyba że w kolejnych latach podatnik w terminie określonym w ust. 1 złoży oświadczenie w formie pisemnej do właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z tej formy opodatkowania albo w terminie określonym w art. 29 ust. 1 złoży pisemny wniosek o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej albo oświadczenie o wyborze opodatkowania dochodów na zasadach określonych w art. 30c ustawy o podatku dochodowym, w terminie określonym w art. 9a ust. 2 i na zasadach określonych w art. 30c tej ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

1c. Oświadczenie o których mowa odpowiednio w ust. 1-1b, podatnik może złożyć na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku osiągnięcia przychodów, o których mowa w art. 6 ust. 1a, przepisy dotyczące oświadczenia o wyborze opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych stosuje się odpowiednio.”;

3) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Zwolnienia od podatku dochodowego, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 29b, 43, 46, 47a, 71a, 111, 114, 121, 122, 125, 129, 136 i 137 ustawy o podatku dochodowym, stosuje się odpowiednio do podatników opłacających ryczałt od przychodów ewidencjonowanych.”;

3) w art. 11 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepis art. 26h ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych stosuje się odpowiednio przy obliczeniu ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych od przychodów, o których mowa w art. 6 ust. 1, po dokonaniu odliczeń, o których mowa w ust. 1 i 2. Jeżeli transakcja handlowa związana jest z przychodami opodatkowanymi różnymi stawkami, zmniejszenia albo zwiększenia dokonuje się od każdego rodzaju przychodu w takim stosunku, w jakim w roku podatkowym pozostają poszczególne przychody opodatkowane różnymi stawkami w ogólnej kwocie przychodów.”;

4) w art. 12:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 6, składa się właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym otrzymany został pierwszy przychód z tego tytułu w roku podatkowym, albo do końca roku podatkowego, jeżeli pierwszy taki przychód osiągnięty został w grudniu roku podatkowego.”;

b) ust. 8a. otrzymuje brzmienie:

„8a. Wybór zasady opodatkowania całości przychodu przez jednego z małżonków, wyrażony w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 6, dotyczy również lat następnych, chyba że w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym został otrzymany pierwszy w roku podatkowym przychód albo do końca roku podatkowego, jeżeli pierwszy taki przychód otrzymany został w grudniu roku podatkowego, małżonkowie zawiadomią w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z opodatkowania całości przychodu przez jednego z małżonków.”;

5) w art. 15:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy oraz spółki, których wspólnicy są opodatkowani w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych, są obowiązani posiadać i przechowywać dowody zakupu towarów, prowadzić wykaz środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych oraz, odrębnie za każdy rok podatkowy, ewidencję przychodów, zwaną dalej „ewidencją”, z zastrzeżeniem ust. 3.”,
- b) uchyla się ust. 3a,
- c) uchyla się ust. 5-7;
- 6) w art. 20:
 - a) uchyla się ust. 1-5,
 - b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku likwidacji działalności gospodarczej, w tym także w formie spółki niebędącej osobą prawną, lub wystąpienia wspólnika ze spółki niebędącej osobą prawną, przepis art. 24 ust. 3a ustawy o podatku dochodowym stosuje się odpowiednio.”;
- 7) w art. 21:
 - a) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. O wyborze kwartalnego sposobu opłacania ryczałtu podatnicy informują w zeznaniu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym stosowali kwartalny sposób opłacania ryczałtu.”,
 - b) ust. 1f otrzymuje brzmienie:

„1f. Podatnicy, o których mowa w ust. 1e, informują o okresie zawieszenia w roku podatkowym wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej w zeznaniu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym działalność ta była zawieszona.”,
 - c) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. W przypadku dokonania wyboru ustalania daty powstania przychodu na podstawie art. 14 ust. 1j ustawy o podatku dochodowym podatnik obowiązany jest poinformować o tym wyborze w zeznaniu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, składanym za rok podatkowy, w którym stosował ten sposób. Jeżeli pozarolnicza działalność gospodarcza prowadzona jest w formie spółki niebędącej osobą prawną obowiązek poinformowania dotyczy wszystkich wspólników.”;

8) w art. 29 w ust. 1 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Dokonany wybór dotyczy również lat następnych, chyba że do dnia 20 stycznia roku podatkowego podatnik zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z tej formy opodatkowania; zawiadomienie podatnik może złożyć na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.”;

9) w art. 33 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku likwidacji działalności w ciągu roku podatkowego podatek w formie karty podatkowej za ostatni miesiąc prowadzenia działalności pobiera się za okres do dnia zaprzestania działalności w wysokości 1/30 miesięcznej należności za każdy dzień.”;

10) uchyla się art. 35;

11) w art. 36:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 2,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. O zmianach, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, podatnik jest obowiązany zawiadomić naczelnika urzędu skarbowego, składając informację o zmianach we wniosku o zastosowanie karty podatkowej, według ustalonego wzoru, najpóźniej w terminie siedmiu dni od powstania okoliczności powodujących zmiany. Jeżeli zawiadomienie dotyczy zatrudnienia osoby, o której mowa w art. 25 ust. 6 pkt 2 lit. d, należy w nim również podać szczegółowy zakres czynności, które osoba ta ma wykonywać.”;

12) w art. 40 w ust. 1 uchyla się pkt 2;

13) w art. 52 uchyla się ust. 1 i 2.

Art. 15. W ustawie z 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1839 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138) w art. 151 w pkt 4 uchyla się lit. e.

Art. 16. W ustawie z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. 2017 poz. 1368) w art. 59 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zawiadamia ubezpieczonego o terminie badania przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo przez lekarza

konsultanta lub dostarczenia posiadanych wyników badań pomocniczych. Zawiadomienie zawiera informację o skutkach, o których mowa w ust. 6 i 10.”;

2) po ust. 5 dodaje się ust. 5a–5g w brzmieniu:

„5a. Zawiadomienie Zakład Ubezpieczeń Społecznych przekazuje przez:

- 1) operatora pocztowego - w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138);
- 2) pracowników Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub inne upoważnione osoby.

5b. Zawiadomienie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych może być przekazane w formie pisemnej, telefonicznie lub przy użyciu środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2017 r. poz. 1219).

5c. Zawiadomienie przesyłane jest na adres pobytu ubezpieczonego w okresie czasowej niezdolności do pracy, wskazany w zaświadczeniu lekarskim.

5d. Ubezpieczony jest zobowiązany podać wystawiającemu zaświadczenie lekarskie adres pobytu w okresie czasowej niezdolności do pracy, jeżeli adres udostępniony na profilu informacyjnym wystawiającego zaświadczenie lekarskie lub znajdujący się w dokumentacji medycznej ubezpieczonego różni się od adresu w okresie czasowej niezdolności do pracy.

5e. Ubezpieczony jest zobowiązany poinformować płatnika składek oraz Zakład o zmianie adresu, o którym mowa w ust. 5c w trakcie niezdolności do pracy, nie później niż w ciągu 3 dni od wystąpienia tej okoliczności.

5f. W razie niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 5d i 5e, przyjmuje się, że zawiadomienie o terminie badania wysłane na adres, o którym mowa w ust. 5c, zostało doręczone skutecznie.

5g. Do doręczenia zawiadomienia przez pracowników Zakładu lub inne upoważnione osoby, telefonicznie lub przy użyciu środków komunikacji elektronicznej nie stosuje się przepisów art. 44 i 46 Kodeksu postępowania administracyjnego.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1150) w art. 10:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy są obowiązani, bez wezwania organu podatkowego, złożyć deklarację w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych, według ustalonego wzoru, oraz obliczyć i wpłacić podatek w terminie 14 dni od dnia powstania obowiązku

podatkowego, z wyłączeniem przypadków, gdy podatek jest pobierany przez płatnika oraz przypadków, o których mowa w ust. 1a.”;

2) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Podatnicy mogą złożyć za dany miesiąc zbiorczą deklarację w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych, według ustalonego wzoru, oraz obliczyć i wpłacić podatek w terminie do 7. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy.”;

3) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia:

1) przypadki, w których może być złożona zbiorcza deklaracja w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych, w szczególności liczbę czynności, która uprawnia do złożenia zbiorczej deklaracji oraz ich rodzaj,

2) wzór zbiorczej deklaracji w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnych - uwzględniając konieczność uproszczenia obowiązków związanych ze składaniem deklaracji w przypadku dokonywania przez podatników wielu czynności cywilnoprawnych.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1577) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 25¹ § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Osoby, które zaciągnęły zobowiązanie na rzecz mającej powstać spółki po jej zawarciu, a przed jej wpisaniem do rejestru, odpowiadają za to zobowiązanie solidarnie.”;

2) w art. 97 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Członkiem zarządu jest co najmniej jeden partner. Członkiem zarządu może być także osoba trzecia.”;

3) w art. 109 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Osoby, które zaciągnęły zobowiązanie na rzecz mającej powstać spółki po jej zawarciu, a przed jej wpisaniem do rejestru, odpowiadają za to zobowiązanie solidarnie.”;

4) w art. 149 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Wypowiedzenie umowy spółki przez komplementariusza i jego wystąpienie ze spółki jest dopuszczalne. Przepisy dotyczące spółki jawnej stosuje się odpowiednio.”;

- 5) w art. 154 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Udziały nie mogą być obejmowane poniżej ich wartości nominalnej. Jeżeli udział jest obejmowany po cenie wyższej od wartości nominalnej, nadwyżkę przeznaczają na kapitał zapasowy lub kapitał rezerwowy.”;
- 6) po art. 154 dodaje się art. 154¹ w brzmieniu:

„Art. 154¹. § 1. Umowa spółki może przewidywać tworzenie kapitału na pokrycie szczególnych strat lub wydatków (kapitał rezerwowy).

§ 2. O użyciu kapitału zapasowego lub rezerwowego decyduje zgromadzenie wspólników, chyba że umowa spółki stanowi inaczej.”;
- 7) w art. 161 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Zmiana umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji wymaga zawarcia umowy przez wspólników. Przepisu nie stosuje się do umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zawartej zgodnie z art. 157¹.”;
- 8) w art. 193 w § 4 dodaje się zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W braku określenia dnia wypłaty dywidenda powinna być wypłacona niezwłocznie.”;
- 8) w art. 195 po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:

„§ 1¹. W przypadku gdy w danym roku obrotowym, zaliczka została wypłacona wspólnikom, a spółka odnotowała stratę albo osiągnęła zysk w wysokości mniejszej od wypłaconych zaliczek, wspólnicy zwracają zaliczki w wysokości przekraczającej zysk przypadający wspólnikowi za dany rok obrotowy.”;
- 10) w art. 202 dodaje się § 6 w brzmieniu:

„§ 4¹. Jeśli w wyniku rezygnacji członka zarządu żaden mandat w zarządzie nie będzie obsadzony, członek zarządu składa rezygnację zgromadzeniu wspólników, z uwzględnieniem art. 233 § 3. Oświadczenie o rezygnacji członek zarządu przesyła wraz z zaproszeniem, o którym mowa w art. 238. W przypadku nieodbycia się zgromadzenia wspólników rezygnacja jest skuteczna z dniem następującym po dniu, na który członek zarządu zwołał zgromadzenie wspólników.”;
- 11) w art. 231 uchyla się § 4;
- 12) w art. 233 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Jeśli w wyniku rezygnacji członka zarządu żaden mandat w zarządzie nie będzie obsadzony, członek zarządu składając rezygnację równocześnie zwołuje zgromadzenie wspólników w celu powołania zarządu.”;

- 13) w art. 235 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Zwołujący ma prawo odwołania zgromadzenia wspólników z zastrzeżeniem art. 236 § 3.”;
- 14) w art. 236 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Wspólnik lub wspólnicy, którzy zażądali zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników, mają wyłączne prawo jego odwołania.”;
- 15) w art. 243 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie pod rygorem nieważności i jego kopię dołącza się do księgi protokołów.”;
- 16) w art. 277 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Sposób reprezentacji spółki w likwidacji określa się w umowie spółki albo w uchwale o likwidacji. W każdym przypadku sąd rejestrowy może określić albo zmienić sposób reprezentacji spółki w likwidacji.”;
- 17) w art. 369 dodaje się § 5¹ w brzmieniu:

„§ 5¹. Jeśli w wyniku rezygnacji członka zarządu żaden mandat w zarządzie nie będzie obsadzony, członek zarządu składa rezygnację radzie nadzorczej z uwzględnieniem 397 § 2.”;
- 18) w art. 397 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Jeżeli żaden mandat w radzie nadzorczej nie jest obsadzony i w wyniku rezygnacji członka zarządu nie będzie obsadzony żaden mandat w zarządzie, członek zarządu składając rezygnację równocześnie zwołuje walne zgromadzenie celem powołania rady nadzorczej. Ogłoszenie o walnym zgromadzeniu, o którym mowa w art. 402 albo 402¹, zawiera także oświadczenie o rezygnacji członka zarządu. W przypadku nieodbycia się walnego zgromadzenia rezygnacja jest skuteczna z dniem następującym po dniu, na który członek zarządu zwołał walne zgromadzenie.”;
- 19) w art. 421 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Wypis z protokołu wraz z dowodami zwołania walnego zgromadzenia oraz kopiami pełnomocnictw udzielonych przez akcjonariuszy zarząd dołącza do księgi protokołów. Akcjonariusze mogą przeglądać księgę protokołów, a także żądać wydania poświadczonych przez zarząd odpisów uchwał.”;
- 20) w art. 462 po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:

„§1¹. Sposób reprezentacji spółki w likwidacji określa się w statucie spółki. albo w uchwale o likwidacji. W każdym przypadku sąd rejestrowy może określić albo zmienić sposób reprezentacji spółki w likwidacji.”;

21) w art. 531 po § 2 dodaje się § 2¹ w brzmieniu:

„§ 2¹. Spółka, która w toku postępowania o prawo objęte wydzielonym majątkiem, nabyła w wyniku podziału przez wydzielenie część majątku spółki dzielonej, wstępuje do postępowania o to prawo w miejsce spółki dzielonej bez potrzeby uzyskania zgody strony przeciwnej.”;

22) w art. 546 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Za zobowiązania przypisane w planie podziału spółce przejmującej lub spółce nowo związanej spółka dzielona oraz pozostałe spółki, na które został przeniesiony majątek spółki dzielonej, odpowiadają solidarnie przez trzy lata od dnia ogłoszenia o podziale. Odpowiedzialność ta jest ograniczona do wartości aktywów netto przyznanych każdej spółce w planie podziału.”;

23) art. 571 otrzymuje brzmienie:

„Art. 571. Przekształcenie spółki osobowej w spółkę kapitałową następuje, jeżeli oprócz wymagań, o których mowa w rozdziale 1, za przekształceniem spółki osobowej w kapitałową wypowiedzieli się wszyscy wspólnicy, z tym że w przypadku spółki komandytowej oraz spółki komandytowo-akcyjnej wystarczy, jeżeli oprócz wszystkich komplementariuszy za przekształceniem wypowiedzą się komandytariusze bądź akcjonariusze reprezentujący co najmniej dwie trzecie sumy sum komandytowych bądź kapitału zakładowego, chyba że umowa albo statut przewiduje warunki surowsze.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1821) w art. 6:

1) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Informacje o lasach oraz deklaracje na podatek leśny, o których mowa w ust. 2 i ust. 5 pkt 1, mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

2) ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy, o których mowa w ust. 2 i ust. 5 pkt 1, oraz szczegółowy zakres zawartych w nich danych niezbędnych do wymiaru i poboru podatku leśnego, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, terminu i miejsca

składania oraz niezbędnymi pouczeniami, mając na uwadze prawidłowe obliczenie podatku.

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób przesyłania informacji i deklaracji, o których mowa w ust. 2 i ust. 5 pkt 1, za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
- 2) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone informacje i deklaracje, o których mowa w ust. 2 i ust. 5 pkt 1,

- uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa, wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w tych informacjach i deklaracjach, oraz potrzebę ich ochrony przed nieuprawnionym dostępem.”;

- 3) uchyla się ust. 11.

Art. 20. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2017 r. poz. 1221 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 62 i 86) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 87:

- a) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Podatnikom dokonującym dostawy towarów lub świadczenia usług poza terytorium kraju i niedokonującym sprzedaży opodatkowanej, przysługuje zwrot kwoty podatku naliczonego, o której mowa w art. 86 ust. 8 pkt 1, w terminie określonym w ust. 2 zdanie pierwsze.”,

- b) w ust. 5a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy podatnik nie wykonał w okresie rozliczeniowym czynności opodatkowanych na terytorium kraju oraz czynności wymienionych w art. 86 ust. 8 pkt 1, podatnikowi przysługuje zwrot podatku naliczonego, podlegającego odliczeniu od podatku należnego w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą na terytorium kraju lub poza tym terytorium, w terminie 180 dni od dnia złożenia rozliczenia, z zastrzeżeniem art. 86 ust. 19.”,

- c) w ust. 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Urząd skarbowy jest obowiązany dokonać zwrotu różnicy podatku, o której mowa w ust. 2, w terminie 25 dni, licząc od dnia złożenia rozliczenia, w przypadku gdy łącznie spełnione są następujące warunki:”;

- 2) w art. 89a ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Nieściągalność wierzytelności uważa się za uprawdopodobnioną, w przypadku gdy wierzytelność nie została uregulowana lub zbyta w jakiejkolwiek formie w ciągu 120 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze.”;

3) w art. 89b ust. 1-2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku nieuregulowania należności wynikającej z faktury dokumentującej dostawę towarów lub świadczenie usług na terytorium kraju w terminie 120 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze, dłużnik jest obowiązany do korekty odliczonej kwoty podatku wynikającej z tej faktury, w rozliczeniu za okres, w którym upłynął 120 dzień od dnia upływu terminu płatności określonego w umowie lub na fakturze.

1a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli dłużnik uregulował należność najpóźniej w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego, w którym upłynął 120 dzień od dnia upływu terminu płatności tej należności.

1b. Przepisu ust. 1 nie stosuje się również w przypadku, gdy dłużnik w ostatnim dniu miesiąca, w którym upływa 120 dzień od dnia upływu terminu płatności, jest w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne, postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji.

2. W przypadku częściowego uregulowania należności w terminie 120 dni od dnia upływu terminu jej płatności określonego w umowie lub na fakturze, korekta dotyczy podatku naliczonego przypadającego na nieuregulowaną część należności. Przepis ust. 1a stosuje się odpowiednio.”;

4) w art. 127 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Sprzedawcy, o których mowa w ust. 5, mogą dokonywać zwrotu, o którym mowa w art. 126 ust. 1, pod warunkiem że ich obroty za poprzedni rok podatkowy wyniosły powyżej 200 000 zł oraz że dokonują zwrotu podatku wyłącznie w odniesieniu do towarów nabytych przez podróżnych u tego sprzedawcy.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2018 r. poz. 167) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10a po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Adwokat, radca prawny i doradca podatkowy mogą sami uwierzytelnić odpis dokumentu, o którym mowa w ust. 2. Odpis takiego dokumentu może również uwierzytelnić osoba uprawniona przez przedsiębiorcę posiadającego pozwolenie

na korzystanie ze statusu upoważnionego przedsiębiorcy lub pozwolenie na stosowanie uproszczeń w rozumieniu przepisów celnych, jeżeli uprawnienie takie wynika z treści tego dokumentu. Organ celny może w przypadku wątpliwości zażądać okazania oryginału tego dokumentu.

2b. Jeżeli odpis dokumentu, o którym mowa w ust. 2, został sporządzony w formie dokumentu elektronicznego, jego uwierzytelnienia dokonuje się opatrując odpis podpisem, o którym mowa w art. 10b ust. 1. Odpis dokumentu jest sporządzany w formatach danych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570).”;

2) w art. 31 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Kosztów, o których mowa w art. 198 ust. 3 unijnego kodeksu celnego, w szczególności kosztów zniszczenia towaru lub likwidacji w inny sposób oraz kosztów związanych z jego przechowywaniem nie pobiera się, jeżeli łączna kwota tych kosztów nie przekracza równowartości kwoty 10 euro.”;

3) w art. 32 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Kosztów, o których mowa w art. 198 ust. 3 unijnego kodeksu celnego, w szczególności kosztów zniszczenia towaru lub likwidacji w inny sposób oraz kosztów związanych z jego przechowywaniem nie pobiera się, jeżeli łączna kwota tych kosztów nie przekracza równowartości kwoty 10 euro.”;

4) po art. 35b dodaje się art. 35c w brzmieniu:

„Art. 35c. 1. Za osobę spełniającą warunek prawidłowej realizacji operacji, o którym mowa w art. 148 ust. 2 lit. b i w art. 211 ust. 3 lit. b unijnego kodeksu celnego oraz w art. 26 ust. 3 pkt 3, uznaje się osobę:

- 1) która nie naruszyła w sposób poważny lub powtarzający przepisów prawa celnego lub podatkowego;
- 2) która nie zalega z płatnościami należności celnych i podatkowych;
- 3) wobec której nie jest prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne albo upadłościowe.

2. Warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, mogą zostać uznane za spełnione, jeżeli osoba złoży organowi celnemu oświadczenie, że nie naruszyła w sposób poważny lub powtarzający przepisów prawa celnego lub podatkowego, nie zalega z płatnościami

należności celnych i podatkowych oraz nie jest wobec niej prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia.”;

5) w art. 73 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do postępowania w sprawach celnych stosuje się odpowiednio przepisy art. 12, art. 138a § 4, art. 141-143, art. 168, art. 170 oraz działu IV rozdziałów 2, 5, 6, 9, 10, 11 - z wyłączeniem art. 200, oraz rozdziałów 21-23 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, a do odwołań stosuje się odpowiednio także przepisy art. 140 § 1, art. 162 § 1-3, art. 163 § 2, art. 169 § 1 i 1a, art. 210 § 1 pkt 1-6 i 8 oraz § 2, art. 220, art. 221, art. 222, art. 223, art. 226-229, art. 232, art. 233 § 1 i 2, art. 234 oraz art. 234a tej ustawy.”.

Art. 22. W ustawie z r. poz. dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 142) w art. 64 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Podmioty, o których mowa w ust. 2 pkt 2, są obowiązane do posiadania i przekazania wraz ze sprzedawanym zwierzęciem oryginału lub kopii dokumentu, o którym mowa w ust. 4 pkt 11. Kopia ta powinna być, przez podmiot sprzedający zwierzę, zaopatrzona w numer nadawany według numeracji ciągłej, datę wystawienia, oznaczenie oraz podpis osoby sprzedającej, informację o liczbie zwierząt, dla których została wystawiona, a jeżeli kopiowany dokument dotyczy więcej niż jednego gatunku, także o ich przynależności gatunkowej.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o administrowaniu obrotem towarowym z zagranicą (Dz. U. z 2017 r. poz. 1021) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do dokumentów, które zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego lub przepisami wydanymi na podstawie art. 3a dołącza się do wniosku o udzielenie pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, sporządzonych w języku obcym, należy -

na żądanie organu wydającego pozwolenie – dołączyć tłumaczenie tych dokumentów na język polski sporządzone przez tłumacza przysięgłego.”;

2) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. Z zastrzeżeniem warunków i zasad określonych w przepisach prawa wspólnotowego oraz z zastrzeżeniem ust. 2 w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149), z wyłączeniem art. 10, art. 57 § 5, art. 58-60, art. 75, art. 76 § 2 i 3, art. 77 § 2-4, art. 78-88 oraz art. 97-103.

2. W sprawach indywidualnych, w których wymóg uzyskania pozwolenia jest wynikiem wprowadzenia nadzoru uprzedniego lub innej formy automatycznej rejestracji w obrocie towarami z krajami trzecimi, pełnomocnik wnioskodawcy - na żądanie organu wydającego pozwolenie - przekazuje organowi oryginał lub urzędowo poświadczony odpis udzielonego pełnomocnictwa. Przepisu art. 33 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 56, 106 i 138) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 122 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Certyfikat inwestycyjny jest opatrzony oznaczeniem towarzystwa i podpisami członków jego zarządu. Podpisy i oznaczenie mogą być mechanicznie odtwarzane.”;

2) w art. 194 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych.”;

3) w art. 195 w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Fundusz, składając wniosek do sądu, dołącza wyciąg z ksiąg rachunkowych, podpisany przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i

obowiązków majątkowych funduszu i opatrzony pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym, potwierdzający nabycie przez fundusz sekurytyzacyjny wierzytelności albo puli wierzytelności zabezpieczonych hipoteką lub zastawem rejestrowym.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10 w ust. 1 pkt 12 otrzymuje brzmienie:
„12) podpis osoby upoważnionej do wystawienia w imieniu wystawiającego świadectwa.”;
- 2) w art. 137 w ust. 12 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Wyciągi z ksiąg Krajowego Depozytu, podpisane przez upoważnionych członków zarządu Krajowego Depozytu, stwierdzające istnienie zobowiązania podmiotu objętego systemem rekompensat i zaopatrzone w oświadczenie, że oparte na nich roszczenia są wymagalne, mają moc tytułów wykonawczych bez potrzeby uzyskiwania dla nich klauzul wykonalności.”.

Art. 26. W ustawie z dnia 10 marca 2006 r. o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1340) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa zasady oraz tryb zwrotu podatku akcyzowego, zwanego dalej „zwrotem podatku”, zawartego w cenie oleju napędowego oznaczonego kodem CN 2710 19 41 do 2710 19 49 oraz kodem CN 3826 00, wykorzystywanego do produkcji rolnej, zwanego dalej „olejem napędowym”.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2017 r. poz. 149) w art. 62 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dla obiektów lub urządzeń ruchomych – właściwy ze względu na siedzibę zakładu lub miejsce prowadzenia działalności przez zakład;”.

Art. 28. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 43, 60, 937 i 2216 oraz z 2018 r. poz. 137) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 30:
 - a) uchyla się ust. 7b pkt 2,
 - b) uchyla się ust. 7c;

- 2) w art. 32 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) używane do statków powietrznych: benzyny lotnicze o kodzie CN 2710 12 31, paliwo typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 12 70 oraz paliwo do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21 lub oleje smarowe do silników lotniczych – w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5-13;”;
- 3) w art. 40 w ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W przypadku wyrobów akcyzowych oznaczonych kodami CN 2710 12 21, 2710 12 25 oraz 2710 19 29 procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się, jeżeli wyroby te są przemieszczane luzem.”;
- 4) w art. 48 w ust. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6) benzyn lotniczych o kodzie CN 2710 12 31, paliw typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 12 70, paliw do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21 oraz nafty pozostałej o kodzie CN 2710 19 25 - pojemność magazynowa dla tych wyrobów w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, co najmniej na poziomie 400 m³.”;
- 5) w art. 86 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
 - „8) oznaczone kodami CN 3826 00 10 i 3826 00 90, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;”;
- 6) w art. 89 w ust. 1:
 - a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) benzyn silnikowych o kodach CN 2710 12 45 lub 2710 12 49 oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych benzyn z biokomponentami, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach - 1.565,00 zł/1000 litrów;”;
 - b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4) benzyn lotniczych o kodzie CN 2710 12 31, paliw typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 12 70 oraz nafty pozostałej o kodzie CN 2710 19 25 - 1.822,00 zł/1000 litrów;”;
 - c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6) olejów napędowych o kodzie CN 2710 19 43 i 2710 20 11 oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych olejów z biokomponentami, spełniających

wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach - 1.196,00 zł/1000 litrów;”

d) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) olejów napędowych przeznaczonych do celów opałowych o kodach CN od 2710 19 43 do 2710 19 48 i od 2710 20 11 do 2710 20 19, zabarwionych na czerwono i oznaczonych znacznikiem zgodnie z przepisami szczególnymi - 232,00 zł/1000 litrów;”

e) w pkt 10 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„olejów opałowych o kodach CN od 2710 19 51 do 2710 19 68 i od 2710 20 31 do 2710 20 39;”

7) w art. 90 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obowiązkowi znakowania i barwienia podlegają:

1) oleje opałowe o kodach CN od 2710 19 51 do 2710 19 68 i od 2710 20 31 do 2710 20 39, z których 30% lub więcej objętościowo destyluje przy 350°C lub których gęstość w temperaturze 15°C jest niższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny;

2) oleje napędowe o kodach CN od 2710 19 43 do 2710 19 48 i od 2710 20 11 do 2710 20 19 - przeznaczone na cele opałowe;

3) oleje napędowe o kodach CN od 2710 19 43 do 2710 19 48 i od 2710 20 11 do 2710 20 19 - wykorzystywane do celów żeglugi, w tym rejsów rybackich.”

8) w art. 95 w ust. 1 w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„wino musujące - wszelkie wyroby oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21, 2204 29 10 oraz objęte pozycją 2205, które łącznie spełniają następujące warunki:”

9) w art. 96 w ust. 1 w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„musujące napoje fermentowane - wszelkie wyroby objęte pozycją CN 2206 00 oraz wyroby oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21, 2204 29 10 i objęte pozycją 2205, niewymienione w art. 95, które znajdują się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek, albo cechują się ciśnieniem wynoszącym co najmniej 3 bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze, oraz:”

10) w załączniku nr 1 do ustawy:

a) poz. 40 otrzymuje brzmienie:

40	ex 3826 00	Biodiesel i jego mieszaniny, niezawierające lub
----	------------	---

		zawierające mniej niż 70% masy olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
--	--	--

b) uchyla się poz. 41;

11) w załączniku nr 2 do ustawy:

a) poz. 20 otrzymuje brzmienie:

20	od ex 2710 12 do ex 2710 19 68 i od ex 2710 20 11 do ex 2710 20 90	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów
----	---	---

b) poz. 25 otrzymuje brzmienie:

25	ex 3826 00	Biodiesel i jego mieszaniny, niezawierające lub zawierające mniej niż 70% masy olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
----	------------	--

c) uchyla się poz. 26.

Art. 29. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2017 r. poz. 978 i 2418 oraz z 2018 r. poz. 138) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 32 w ust. 1 w pkt 2 uchyla się lit. d;
- 2) w art. 40 ust. 1 w pkt 3 uchyla się lit. d;
- 3) w art. 66 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) wzór legitymacji egzaminatora.”.

Art. 30. W załączniku do ustawy z dnia 16 września 2011 r. o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1468) objaśnienie nad polem podpisu otrzymuje brzmienie:

„podpis dewelopera albo osoby uprawnionej do

jego reprezentacji

.....”.

Art. 31. W ustawie z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. poz. 238 oraz z 2017 r. poz. 1089 i 1199 oraz z 2018 r. poz. 8) w art. 6 w ust. 2 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) emitent wybrał zasady opodatkowania emisji na warunkach określonych w art. 24d ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych – wskazanie tego wyboru oraz informacji o wynikających z tego obowiązkach podatkowych nabywcy obligacji wraz ze wskazaniem obowiązujących przepisów.”.

Art. 32. Przepis art. 39 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje do czynności dokonanych przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 33. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie przepisów ustawy zmienianej w art. 3 stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 34. Do składania informacji i deklaracji dotyczących podatków i opłat, o których mowa w ustawach zmienianych w art. 4, art. 6 i art. 19, z tytułu których obowiązek podatkowy powstał przed dniem 1 stycznia 2019 r., stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 35. Przepis art. 9 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą ma zastosowanie do strat powstałych po dniu 31 grudnia 2018 r.

2. Przepis art. 7 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą ma zastosowanie do strat powstałych w roku podatkowym rozpoczynającym się po dniu 31 grudnia 2018 r.

Art. 36. Przepisy art. 21 ust. 1 pkt 29b ustawy zmienianej w art. 7, art. 17 ust. 1 pkt 54a ustawy zmienianej w art. 8 i art. 10 ustawy zmienianej w art. 14, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie do odszkodowań za szkody powstałe po dniu 31 grudnia 2018 r.

Art. 37. Przepisy ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie po raz pierwszy do sprawozdań finansowych sporządzonych za rok obrotowy rozpoczynający się po dniu 31 grudnia 2018 r.

Art. 38. Do opodatkowania czynności cywilnoprawnych, z tytułu których obowiązek podatkowy powstał przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 39. Przepisy art. 87 ust. 5-6 ustawy zmienianej w art. 20, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do okresów rozliczeniowych przypadających po dniu 31 grudnia 2018 r.

Art. 40. Przepisy art. 89a i 89b ustawy zmienianej w art. 20, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się również do wierzytelności powstałych przed dniem 1 stycznia 2019 r., których nieściągalność została, zgodnie z art. 89a ust. 1a ustawy zmienianej w art. 20, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uprawdopodobniona po dniu 31 grudnia 2018 r.

Art. 41. Identyfikatory wydane na podstawie art. 33a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5 zachowują moc przez okres na jaki zostały wydane, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2018 r.

Art. 42. Legitymacje instruktorów wydane zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 29 zachowują moc przez okres na jaki zostały wydane, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2019 r.

Art. 43. Legitymacje egzaminatorów wydane zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 29 zachowują moc przez okres na jaki zostały wydane, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2019 r.

Art. 44. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 151 ustawy zmienianej w art. 15 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 151 ustawy zmienianej w art. 15, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 45. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 84 ust. 2, art. 85 ust. 5, art. 85 ust. 7, art. 90 ust. 3 oraz art. 138s ustawy zmienianej w art. 28 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 84 ust. 2, art. 85 ust. 5, art. 85 ust. 7, art. 90 ust. 3 oraz art. 138s ustawy zmienianej w art. 28, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 46. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 32 ust. 1, art. 40 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 29 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie 32 ust. 1, art. 40 ust. 1, art. 66 ust. 1

pkt 8 ustawy zmienianej w art. 29, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 47. Wzory formularzy druków zmienianych na podstawie niniejszej ustawy są stosowane do czasu wyczerpania zapasów, nie dłużej jednak niż przez 1 rok od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 48. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2018 r., z wyjątkiem art. 4, art. 6-11, art. 14, art. 17, art. 19, art. 20, art. 26, art. 28 oraz art. 31, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.